

Dün gece tahmin ettiğimiz gibi rüzgâr poyrazdan sert esti. Yelkenleri küçültmek gerekti. Hava güneş batana kadar sakindi. Güneş bulutsuz ve açık bir batı ufkuna doğru ağır ağır alçaldı. Tipik bir okyanus günbatımına şahit olduk. Kırmızı bir topu andıran güneş, okyanusun sularında kaybolduktan bir süre sonra gökyüzü renkten renge girdi. Pembeden açık yeşile doğru değişen renk tabakaları, kuzeyden güneye, bütün ufku kapladı.

Havuzlukta oturmuş batı ufkunda yaşanan bu renk cümbüşünü seyrederken başımı gayri ihtiyari doğuya çevirince dolunayla göz göze geldim. O da doğu ufkundan yükseliyordu. Bugün dolunay olduğu aklımızdan çıkmış. Hava tam kararmadığı için ayın kızarıklığı belli olmuyor, sarı bir tepsi gibi yukarıya, bütün gece yolumuzu aydınlayacağı gökyüzündeki makamına doğru yükseldi. Bulunduğumuz mevkide bizden başkası yok. Tabiatın sadece bizim için sahnelediği bu oyunu içimize sindirerek, uzun uzun seyrettik.

Sabaha karşı rüzgâr kaldı. Vardiya bende. Sibel uyuyor. İki yana savrulan cenovayı sarıp, ana yelken iskotasının boşunu aldım. Uzaklar ölü dalgaların üzerinde sallanarak rüzgârı beklemeye başladı. Güneş doğduktan biraz sonra gündoğusundan esmeye başlayan rüzgâr kısa sürede 5 kuvvetine ulaştı. Cenovayı göndersiz açtım. Uzaklar yeniden kanatlanıp 214 derece rotasına girdi.

Yola çıkmadan önce Sibel büyük düdüklü tencerede sebzeli mercimek çorbası pişirmişti. Yolda yememiz için. Malzemesi fazla kaçtığından çorba patates püresi kıvamında olmuş. Böylece istemeden çok işimize yarayacak bir yemek tarifi bulmuş oldu. Düdüklüden iki, üç kaşık püre alıp küçük tencereye koyuyor. Sıcak suyla karıştırıp biraz pişirince iki büyük kap, tam kıvamında çorba çıkıyor. Bir nevi hazır çorba gibi. Yola çıktığımızdan beri acıktıkça bol bol yiyoruz. Hâlâ iki günlük çorbamız varmış.

Oltamız gündüzleri peşimizden geliyor, ama henüz balık tutamadı. Bu sabah biri oltayı yokladı fakat ben çekerken kurtuldu. Kısmet değilmiş. Demin güvertede bir kalamar buldum. Gece düşmüş olmalı. Misinayı toplayıp ucundaki suni yemin arkasına taktım. Bakalım bir faydası olacak mı.

Birazdan akşam yemeğimizi yiyip dolunayın çıkmasını bekleyeceğiz. Sonra gece vardiyaları başlayacak. Gece vardiyalarında ben kitap okuyorum. Bir kaç gündür Orhan Pamuk'un Kar adlı romanını okuyorum. Bu akşam Turgut Bey Asya Oteli'nde ne yapacak, onu okuyacağım. Sibel ise bu aralar Hermann Hesse'in kitaplarını okuyor.

20.00 GMT'de 25 derece 48 dakika Kuzey, 019 derece 03 dakika Batı mevkiindeyiz. 5,6 knot hızla 214 derece rotasında ilerliyoruz. 30 mil ilerimizde Endeavour adlı bir denizaltı dağı var. Bu

batık bir volkan. 1977 yılında keşfedilmiş. Bu gece yarısı üzerinden geçeceğiz. Volkanın üzerinde derinlik 3500 metreden 220 metreye düşüyor.